चन्यदा, यः, (चन्यस्मिन् काले चन्य + दा।) काला-नते। चन्यसमये। यथा,— "चन्यदा भूषणं पंसः द्वामा कच्चेव योवितः। पराक्रमः परिभवे वैजालं सुरतेस्विव"॥

इति माघः॥ अन्यपुरुः, पुं, (अन्यया खमाद्यभिज्ञया पुरुः।) कोकिकः।यथा,—

"खप्यन्यपुष्टाः प्रतिकूत्रग्रव्दाः स्रोतुर्वितन्त्रीरिव ताद्यमानाः"।

इति कुमारसम्भवे ॥

सन्यपूर्वा, स्त्री, (स्रन्थः पूर्वो यस्याः सा ।) पौनर्भवा
कन्या । एकस्नै वागादिना दत्ता पुनरन्थेन विवाहिता कन्या । सा सप्तधा यथा,—

"सप्त पौनर्भवाः कन्या वर्जनीयाः कुलाधमाः" ।
वाचा दत्ता मनोदत्ता क्रतकौतुकमङ्गला ॥

उदकस्पर्धिता या च या च पाणिय्टहीतिका ।

समिं परिगता या तु पुनर्भूपसवा च या ॥

इत्येताः काध्यपेनोक्ता दहन्ति कुलमस्रिवत्" ।

इत्युदाहतन्तं ॥

खन्यस्त्, पं, (खन्यान् कोकिवान् विभक्तिं पावयित खन्य + स्ट + किए।) काकः। इति हेमचन्द्रः॥ (कोकिवः।)

अन्यस्तः, पुं, (अन्यया खमाद्धभिन्नया स्तः पालितः दितीयातत्पृष्यः।) कोकिलः। इति इलायुधः॥ ("कलमन्यस्तासु भाषितं

कलइंसीषु मदालसं गतं"। इति रघः।)

खन्यमनस्तः, त्रि, भिन्नचित्तः। खन्यमनाः। खन्य-स्मिन् मनो यस्य स इति बद्धत्रीष्ट्रौ कप्रस्ययेन सिद्धः॥ (विषयान्तरासक्तचित्ततया उपस्थित-कार्य्युनविद्यतिष्ट्रदयः। खिस्त्यरः। चश्चतित्तः।)

खन्यवर्द्धितः, चि, (खन्यया योषिता वर्द्धितः प्रष्टः।) खन्यपुष्टः। परैक्षितः। खन्येन प्रतिपालितः। इति जटाधरः॥

अन्यवादी, [न्] जि, (अन्यत् पूर्व्वक्षीक्षतवाक्यात् भिन्नं वदति, अन्य + वद् + श्विन उपपदसमासः।) दतरवादी। अस्थिरवादी। अन्यथावादी। यथा,— "अन्यवादी जियादेषी नोपस्थायी निक्तरः। आइतप्रपावायी च द्दीनः पञ्चविधः स्रुतः"॥ दृति व्यवहारतन्त्वे नारदः॥

स्वन्यशाखनः, पुं, (सन्या सभाखेतरा भाखा यस सः, समासान्तः नः।) स्ववेदशाखासुत्वृच्यापरशाखा-अयनमा कुर्वायः। तत्पर्यायः। शाखारखः २। इति हेमचन्तः॥

खन्यादृक्, [भ्] चि, (खन्यसिव पायसि खन्य +, दृष् + किन्, उपपदसमासः। "दृक् दृश्वतुषु" इति खाकारः।) खन्यप्रकारः। इति सुग्धनोध-याकरणं॥

खन्यादृष्णः, त्रि, (खन्यद्रव प्रस्ति खन्य + दृष्ण् + कञ् खालखः) खन्यप्रकारः। द्रति सुग्धने। ध्याकरणं॥ खन्यायः, पुं, (न्यायः। सङ्गतिः। युक्तिः। खोचित्रं, तस्तादन्यः गञ्समासः।) न्यायभितः। धनौ-चित्रं। खगुक्तिः। यथा,— "खन्यायेनापि यहुक्तं पित्रा पूर्व्वतरेस्तिभः। न तच्चन्यमपाकर्त्तुं कमास्त्रिप्रवागतं"। इति खबद्दारतन्त्रे नारदः॥

खन्यायः, चि, (न्यायादनप्रेतः, न्याय + खनपितार्थे यत्, ततो नज्समासः।) खनुचितः। खयोग्यः। यथा, —दृष्टार्थसन्ते खदृष्टकत्यनाया खन्याय-लादित्यधिकरणमाजायां माधवाचार्यः॥ (खस- क्रतः। गर्हितः। धर्माविरद्धः। यित्तविरोधी। "न्यायं सद्वेच्हते कर्त्तुमन्नाय्यं वा करोति यः"। इति कात्वायनसंहिता।)

खन्यूनः, चि, (न न्यूनः, नज्समासः।) न्यूनतारहितः। सम्पूर्णः। इति जटाधरः॥

चन्येयु, [स्] च्य, (चन्यस्मिन् दिवसे निपातनात् सिद्धम्।) चन्यस्मिद्धान्ति। दिवसान्तरे। चन्य-दिने। इत्यसरः॥

("चन्येदुरात्मानुचरस्य भावं जिज्ञासमाना मुनिहोसधेनुः"। इति रघवंशे।)

बन्गोरर्थः, पं स्ती, (बन्यस्याः समाद्यभिन्नविमातु-बदरे जातः बन्गोदर + यत् रकपिद्धकः भिन्न-माद्धको भाता।) वैमाचेयः। यथा,— "बन्गोदर्यस्त संख्छी नान्गोदर्या धनं हरेत्"। इति याच्चवस्तः॥ (बन्यमाद्धनः।)

चनोगं, चि, (बन्य + यतिहारार्थे दिलं, ततः पूर्वंपरात्परः सुच।) उभयतः। तत्पर्यायः। इतरेतरं। २ परस्परं। ३। इति हेमचन्द्रः॥ ("चन्योन्यप्रतिघातसङ्गलचललाह्नोचकोलाह्नैः" इति उत्तरचरिते।)

खन्योन्यात्रयः, चि, (खन्योन्यमात्रयति, खन्योन्य + खा + श्रि + पचायच्।) परस्पर्चानसापेच्चाः नात्रयः। इति सानाः॥ खग्रइसापेच्यग्रइसापेच्यग्रइसापेच्यग्रइसापेच्यग्रइसापेच्यग्रइसापेच्यग्रइसापेच्यग्रइसापेच्यग्रद्धाः। दस्य ज्वागः। द्वापेच्यापिच्यत्रत्विन्यग्रम्पद्धाः। तस्य ज्वागः। सापेच्यापिच्यत्रत्विन्यग्रम्पद्धाः। स्रोपेच्या च च्या। घटाऽयं यय्यतङ्घानन्यच्या। विषयः स्यात् तदैतङ्घानम्यान्याः। घटाऽयं यय्यतङ्घान्यग्रम्पद्धात् तदैन द्वाप्या। घटाऽयं यय्यतङ्घान्यग्रम्पद्धात् तदैन द्वाप्याः। घटाऽयं यय्यतङ्घान्यग्रम्पद्धात् वदैन द्वाप्यान्यन्यन्यः। स्रात् वद्धातङ्घान्यन्यस्याः। घटाऽयं यय्यतङ्गयस्यान्। इति जगरीष्यः॥

खन्वन् [च्] जि, (अनु पश्चात् अञ्चति मच्छति अनु + अञ्च + किन्) पश्चाद्वामी । इत्यमरः ॥ (अनु पदं। पश्चात् । "तां देवतापिचितियिकियाया-मन्वक् ययौ मध्यमनेकिपानः" । इति रघुवंशे ।) खन्वयः, पुं, (अनु + इस् + भावे अच्।) वंशः । कुनं।

बन्यः, पुं, (खनु + इण् + भावे खन्।) वंशः । कुर्नः। इत्यमरः॥ ("तदन्वये सुद्धिमति प्रसूतः सुद्धिमत्तरः"।

इति रघुवंग्रे। वंग्रपरम्परा। "रघूग्रामन्तरं वच्चे तनुवाम्बिभवोऽपि सन्"। इति रघवंग्रे।

"काखरेखिभधा ग्रूरवधः गुद्धान्वया"॥ इति राजतरिद्धारी। वंग्रजाताः एलपीलादयः। "मातुर्दुह्तिरोऽभावे दुह्तिहुणां तदन्वयः"। इति नारदः।

"स जीवनेव श्रुडलमाशु गच्छति सान्वयः"। इति मनुः।) परानां परस्पराकाङ्चा याग्यता च। इति दुर्गादासः॥ परस्परसम्बन्धः। इति रामतर्कवागीशः॥

खन्तवायः, पुं, (खनु + खन + इग् + भावे खन्।) वं प्रः। कुनं। इत्यमरः॥ ("क्यमेकान्त्रवायोऽय-मस्माकं"। इति प्राकुन्तन्ते।)

बन्दरका, स्त्री, (बरी परिमागान्यस्याः, बरन + कन्, इत्वाभावः, अञ्जामनुगता प्रादिसमासः।) श्रष्टकापञ्चात्तिथिः। सातु गौग्रचान्द्रपौषमाध-फाल्गुनाश्विनमासानां स्ववानवमी। तत्र सा-योगां मालकश्रादं। इति श्राद्धविवेकः ॥ तत्र साधिकर्त्तव्यमाटपच्यादं। यथा ग्रङ्घः। "पित्रादित्रिकपतीष भोज्या मादः प्रतिदिजाः। स्त्रीयामेव तु तद्यसान्मादश्राद्धमिन्नाचते"॥ रतवान्वश्कात्राडं साम्रिमात्रेण कर्त्तेथं। तथा च विष्याः। अन्वयकाखयकावदधी जला माने पितामही प्रितामही पूर्ववद्वाह्मणान् भोजयिला इति । अत्र होमलादेवासिप्राप्तेरसि-यच्यां तिवयमार्थं। न चाम्रो करमाचामे विप-पाखादेविधानादत्रापि तथेति वार्च। प्रक्रती-भूतश्राद्धविधातासाधारान्तरस्य विद्वतीभूतश्राद्धे विशेषविद्याधारेण बाधात्। श्रमयविद्या कुशमयवर्ष्टिबाधवत् । न वा लौकिकामौ हामः। "न पेत्रयिचयो होमो जौकिकायो विधीयते"। इति मनुवचनेन निषेधात्। आदिचिन्तामणा-वप्येवं। इति श्राद्धतत्त्वं॥

अन्वजः, चि, (अनु + अज्ञ + पचादाच्। अज्ञामि-न्त्रियमनुगतम्,, पादिसमासः, प्रवच्ने, अनुगते अनुपदे।) पश्चाद्वामी। इत्यमरः॥

अन्वधिः, पं, (अनु पश्चात् साधीयते न्यस्यते, सनु + स्वा + धा + कि ।) रकस्मिन् यदिष्तं वस्तु तेन प्रवान्तरे समुग्निन् स्वामिनि लंदास्यसीति निक्तिप्तं तत्। इति विवादार्श्वनेतुः॥ कार्योषु वाचनेन समुग्निन् प्रवि लंदचा इति परिमास्य यत् समर्पितं तत्। इति इलायुधः॥ यथा,— "स्वर्धमार्ग्यकार्योषु सन्यस्मिन् वचनान्ममः। दद्यास्त्वमिति यो दत्तः स इहान्वधिवस्यते"॥ इति कात्यायनः॥ पुनर्वस्यकः। पश्चान्यानसी स्वथा। सनुगुर्वकस्य साधिश्रस्त्यः इत्यर्थदयमि

सम्भवति ॥
अन्वाधेयं, क्षी, (अनु विवाहानन्तरमाधेयं समर्पयोधं, अनु + आ + धा + कर्माया यत्।) विवाहानन्तरपिद्धमाद्धमद्भुक्षन्त्रस्त्रीधनं। यथा,—
"विवाहात् परतो यनु क्रमं मर्गुकुकात् स्त्रिया।
अन्वाधेयं तदुक्कन्तु क्रमं बन्धुकुकात्त्रधा? ॥
इति कात्यायनः,—

चन्तासनं, ज्ञी, (चनु + चास् + खुट्) चेश्वतिकाः। चनुभीचनं। उपासना। इति विश्वमेदिन्धौ। भ्रिट्यादिग्दं। इति इत्तायुष्टः॥ (चनुवासनं॥